

„Hát ti kinek mondtok engem?”

Máté evangéliuma 16,15

Böjt és Feltámadás

**Húsvét
2018**

Körösi
CSOMA SÁNDOR PROGRAM

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

Müncheni Magyar Nyelvű Református Gyülekezet

TARTALOM

Köszöntő	2
Gondolatok a böjtről.....	3
Húsvéti gondolatok	14
Böjti és húsvéti énekek	19
Színezők	25
Vers	27
Gyülekezeti alkalmaink	28

KÖSZÖNTŐ

Kedves Olvasónk! Kedves Tesvérünk!

Gyülekezetünk második alkalommal jelentet meg egy kiadványt, amellyel az Ünnepekre való hangolódásban szeretnénk segíteni. Adventben jelent meg az első füzetünk, a honlapunkon megtalálják, ha esetleg nem jutott el Önökhöz.

Áldott böjti elcsendesedést és Feltámadási Ünnepet kívánunk!

Csákvári Dániel
lelkipásztor

Marton Krisztián
Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas

GONDOLATOK A BÖJTÉRŐL...

Alapige: Máté 6,17-18

Kedves Testvéreim!

Az emberek nagy tömegének az egyháztól való elidegenedése magával hozta a böjt fogalmának az elveszését is. Szinte kihalt a gondolkodásából a legtöbb ember számára mit jelent valójában az, hogy böjtölni. Pedig ma is szükség lenne böjtre. A böjt Izráelben eredetileg a bűn miatti szomorúságnak volt a jele. Az Ószövetségben sok helyen olvassuk azt, hogy egy személynek, csoportnak, városnak, de van, hogy egész Izráelnek is böjtölnie kell, azért hogy Isten felé kimutassa azt, hogy megbánta azt amit elkövetett. De előfordul olyan is, hogy azért böjtöltek, hogy elhárítsák a bajt. Sőt évente egyszer az egész népnek böjtölnie kellett az engesztelési ünnep alkalmával. Jézus korára azonban a böjt ezen fajtái már nem voltak annyira előtérben, hanem ehelyett előtérbe kerültek a magán böjtök, a farizeusok pedig egy héten kétszer is böjtöltek, mert úgy vélték ez a kedves Isten előtt. Megfordult a böjtre irányuló szándék. Elvesztette eredeti értelmét és csupán kegyességi cselekedtként tekintették.

Hadd hozzak erre egy példát. Lukács evangéliumának a 18. fejezetében, „a farizeus és a vámszedő” történetében, a kegyes izraelita, ezt mondja, amikor ott áll Isten előtt. *„Istenem, hálat adok, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember. Nem vagyok rabló, gonosz és parázna. Bőjtölök kétszer egy héten.”*

Nem vagyok olyan, mint a többi ember... Bőjtölök egy héten kétszer. Megtartotta a törvényben leírtakat. Annak eleget tett, és úgy gondolta, hogy ez elég lesz neki ahhoz, hogy az Isten előtt kedves legyen. Az volt a bűjtjének a célja és szándéka, hogy egy előírásnak feleljen meg. Amit a többi embernek is látnia kell. De ez nem az a bűjt, amiről Jézus beszél.

Mégis olyan távol van tőlünk a bűjt fogalma. Nem tudunk valójában mit kezdeni vele. Egy konferencián azt mondta valaki: jobban értenénk a bűjt jelentőségét, ha arra gondolunk, hogy szeretünk valakit, akiről tudjuk, hogy csak negyven napja van hátra. Mi mindenről lemondanánk azért, hogy minél több időt tölthessünk vele. Mennyire lesnénk minden kívánságát. Talán ez az utolsó, amit kíván tőlünk? Mennyire figyelnénk a szavaira, az intésére, a beszédére. Háttha többet nem tudunk vele beszélni. Egészen másképp néznénk rá, ha tudnánk, hogy egy hónap van csak hátra, és többé ezen a földön nem beszélhetünk vele. Amikor a hívő ember bűjtöt kezd, elsősorban tehát azért teszi, és ez a helyes bűjt, hogy az Istenhez kerüljön közelebb. Akár azt is mondhatjuk, valaki bizonyos értelemben lemondott valamiről akkor, amikor elment a templomba istentiszteletre. Vállalt, nevezhetjük így is, egyfajta kicsiny bűjtöt azért, hogy Istenre figyeljen. Jézus arra szólítja fel tanítványait, hogy leplezzék bűjtjüket úgy, mintha ünnepre készülődnének. Hiszen Isten úgyszólván fogja, hogy ők bűjtölnek, és ennek megfelelően fogja őket jutalmazni.

Nem az számít, hogy amikor teszünk valamit, azt mindenki lássa, hanem az, hogy milyen lelkülettel tesszük azt. A bűjt célja, hogy minőségileg közelebb kerülhessünk Istenhez. Azért, hogy jobban megértsük Isten akaratát, hogy abból jobb döntéseink születhessenek. Tehát a bűjt az Istenben élő lélek ügye.

Az Úrral való összeköttetés pedig lemondást igényel. A bűjt pedig lemondás. Mindenekelőtt a bűnről kell lemondanunk, és legfőképpen a gőgről. Ezt pedig nem csak napokra, hetekre, egy megadott időszakra, hanem egész életünkre. Ézsaiás próféta így ír az Istennek tetsző bűjtről az 58. fejezetben *„Nekem az olyan bűjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert láatsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!”* Itt is a bűnről való lemondás az első: a gonoszság bilincsei, a járom kötelei oldandók meg mindenekelőtt, a saját megkötöttségeim. Azután a másik ember ígáit kell megoldani. Majd jön az önzésről való lemondás, javaim megosztása a rászorulókkal. A mások nyomorúsága elől elzárkózó ember nem kedves Isten előtt. „Tested előtt el ne rejtse magad!” Mit üzen nekünk a szakasz? Azt ha bűjtöt akarunk tartani, hogy lelkünk az Úr dolgainak megértésére alkalmasabbá váljon? Mondjunk le a henyélésről, éljünk szűkös eledellel. Ezekben a napokban ne a facebook, a tv, a hírfűszerek, a bulvár határozza meg az életünket. A bűjt ideje alatt szorítsuk le a napi rutint a minimumra... Mindezt azért, hogy belső emberünk magába szállhasson, az Igében jobban elmélyedhessen, több időnk legyen az imádkozásra. A magadtól megvont dolgokat, azoknak árát adjuk Isten ügyének támogatására. Nem érdemszerző cselekedet a bűjt, hanem kegyelemszerző, mert jobban utat nyit annak, mint mások.

Merjünk bűjtölni, merjünk lemondani, merjünk gyengék lenni. Merjünk Istenre hagyatkozni. Ha megérezzük azt, hogy ki vagyunk szolgáltatva, akkor jövünk rá igazán, hogy mekkora szükségünk van valójában Istenre. Ne akkor bűjtöljünk, amikor mások elrendelik, hanem akkor, amikor a belső emberünk érdekében szükségét érezzük. Titokban, nem magunkat mutogatva, mert a mi Mennyei Atyánk tudja a szívünk legrejtettebb szándékát is. Ámen.

Makra Zsolt
Pápai Református Teológiai Akadémia

Egy csendes este beszélgettem az Adelaidei Református gyülekezet egyik presbiterével, nevezetesen Tóth Zoltánnal, aki mesélt az Istennel való kapcsolatáról, és életének azon pillanatairól, amikor közel került Istenhez. Ezt a beszélgetést szeretném most felidézni a kedves Olvasónak.

A történet Ausztráliában Sydneyből indult e földrész nyugati pontjába Perthbe. A testvérünk útja keresztülszelte a Nalabort (jelentése: nulla fa), melyben a világ egyik leghosszabb sivatagi útja található. Itt motorozott keresztül két és fél napig. Egyedül. Minden emberi közösségtől elzárva. A kopár, kietlen sivatagon át, ahol még az út végét sem látta, mert az ég a földel összeért. Csak éjszaka állt meg pihenni és tankolni. Ebben az egyedüllétben, ebben a magányos csendben közelebb került Istenhez.

„Az embereknek gratulálnak, ha átjutott ezen a sivatagon, anélkül, hogy megőrült volna, eltűnt volna, bármilyen balesetet szenvedett volna. Ezen átmenni az ember számára nagy kihívás. Annak örülök, hogy motorral mentem, nem pedig egy autóval, ami lefed, amiben tudsz zenét hallgatni és lefoglalni magad, a gondolataidat valami világi, művi dologgal... Azt mondtam a nagytiszteletű Szabó Attilának, amikor kérdezte, hogy milyen volt, hogyha valaki közel akar kerülni Istenhez, akkor oda kell menni a Nalabor sivatagba. Mert ott olyan közel érzed magad, hogy annál közelebb már nem is lehet érezni magad az Úrhoz. Mert ahhoz,

hogy itt ebben a földi életben, közel kerüljünk hozzá, arra ez egy kiválóan megfelelő hely. Ahogyan Jézus is többször elvonult, hogy az Atyával beszéljen, elment, elvonult egy olyan helyre ahol nem voltak emberek, nem volt senki ahol a csendben meghallotta Isten szavát.”

Ahogyan a hívő testvérünk ott a világ végén megérezte Isten jelenlétét a magányban, a csendben, egy hosszú úton, úgy hasonlóképpen mi is megérezhetjük, és megérthetjük Isten jelenlétét az életünkben. Sokat gondolkodom mostanában a böjtről, így közeledve ehhez az időszakhoz. Sokszor merül fel bennem a kérdés, hogyan tudnám megszentelni életem ezen időszakát. Hasonlóan másokhoz én is sok praktikát, „fogásokat” keresek a böjthöz, hogy miképpen tudnám azt másképpen megélni, mint a sokszor szürke hétköznapokat. Nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy akitől a legtöbbet tanulhatunk a böjtről az maga Jézus. Aki kivonult a pusztába, aki életének nagy fordulópontjai, nagy csodatettei előtt elvonult a csendbe. A böjt mindenkor kulcsa a csend. Manapság olyan sokan menekülünk a csendből. Gyakran mondjuk ugyan, hogy csendre van szükségünk, de általában akkor is lekötjük figyelmünket egy kellemes zenével, egy forró kávéval vagy hasonlókkal. Igazán elcsendesedni, úgy, hogy semmi másra ne figyeljünk csak a saját gondolatainkra, és az Isten beszédére vajmi keveset szoktunk. Pedig a csendben Isten szól hozzánk a Lélek által. Nem hiába van egyházi szóhasználatban, ez a gyakran használt kifejezés: „elcsendesedés”.

Elcsendesedni, elvonulni, elfordulni egy időre mindentől – akár naponként- és odafordulni Alkotóhoz. Aki mindig üzeni akar nekünk, még akkor is, ha nem gondolnánk, hogy tanácsra van szükségünk. Ezt láthattuk a testvérünk történetében is. Nem keresett kifejezett választ, de Isten mégis megszólította, együtt gondolkodásra hívta az élete és életének dolgai fölött. És az Istennek szentelt csendben beérett valami, vagy lehet talán akkor kezdett el valami növekedni, ami ma már egy hívő gyülekezeti taggá érlelte. A hitünk alapjainak megvetése az Istennel együtt eltöltött

csendben kezdődik, és tovább növekedni, az őáltala megélt közösségben tud, naponként. Mert amit a csendben megértettél, azzal mész vissza azt viszed vissza a közösségedbe, a csaláodba, az életedbe. Az épül be hitedbe, ami az Igével találkozáva kedves, jó gyümölcsöket terem Isten dicsőségére, és az emberek javára egyaránt.

Hát kívánom, hogy Isten így áldja meg ezt a böjti időszakunkat is, megadva a Vele való elcsendesedés lehetőségét. Mi pedig kérjünk Istentől azt a bölcsességet, amivel felismerhetjük, és megragadhatjuk eme szent lehetőséget, az Istennel való közösségben megélt időt.

Nyakas Gergő
Sárospataki Református Teológiai Akadémia

Láthatlak a fügefa alatt?

Alapige: János 1, 45-51

„Fülöp találkozott Nátánaéllal, és így szólt hozzá: Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben, akiről a próféták is írtak: a názáreti Jézust, József fiát. Származhat-e valami jó Názáretből? – kérdezte tőle Nátánaél. Fülöp így válaszolt: Jöjj, és lásd meg! Amikor Jézus látta, hogy Nátánaél közeledik feléje, azt mondta róla: Íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság. Nátánaél megkérdezte tőle: Honnan ismersz engem? Jézus így válaszolt neki: Mielőtt Fülöp idehívott téged, láttam, hogy a fügefa alatt voltál. Nátánaél így szólt hozzá: Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya! Jézus így válaszolt neki: Mivel azt mondtam neked, hogy láttalak a fügefa alatt, hiszel? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni. És hozzátette: Bizony, bizony, mondom nektek: meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.”

Kedves böjtben járó Gyülekezet!

Nátánaélről, akit más iratokból Bertalan apostolként ismerhetünk, keveset ír a Szentírás. Ugyanakkor megragadja az ember figyelmét Jézus állítása róla: íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság, kétszínűség, csalárdság. Nátánaélről apokrif iratokból tudjuk, hogy vértanú halála előtt megnyúzták. Az utolsó ítélet c. festményén Michelangelo a sixtusi kápolna oltárfalán, a lenyúzott bőrét a kezén tartva, Isten előtt állva ábrázolja Nátánaélt. Látható, a festő úgy jeleníti meg az apostol halálát, hogy megörökíti Jézus szavait is. Nátánaél a testét és szívét eltakaró bőre alatt ugyanaz az

Isten előtt álló őszinte ember, mint aki a testét borító szöveggel volt. Nincs benne álnokság, kétszínűség, csalárdság.

Az evangéliumi történetet olvasva kiből nem tör fel a gyermeki kíváncsiság, hogy mi is történhetett a fügefa alatt. Mit látott Jézus? Indirekt módon csak a fügefát említi János. Mielőtt számon kérnék az evangélistán a „tetten ért” hanyagságot, nézzük meg, mit is jelent ez a fél mondat. Amikor az Édenkertről beszélünk, mindig azt tudatosítjuk, hogy a bűneset fája több művészeti ábrázolástól eltérően nem biztos, hogy almafa volt. Ritkábban hangsúlyozzuk, hogy ugyan nem tudjuk, milyen fák sarjadtak az Édenben, de egyetlen igen, fügefa biztosan volt, hiszen Ádám és Éva fügefalevelekkel takarták magukat. Ezenkívül a fügefa a béke, a biztonság, a jólét és a messiási kor jelképe is, a gyümölcse az ígéret földjének áldásai közé tartozott. Gazdag szimbolikája mellett terebélyes koronája árnyékot adott az imádkozó, Istenről elmélkedő ember számára. Tulajdonképpen Jézus itt azzal, hogy azt mondja, láttalak a fügefa alatt, Nátánaélnak azt mondja, hogy láttalak őszintén imádkozni, Istennel foglalkozni. Sőt, nem csak láttalak, hanem jelen voltam, mi már előbb, ott a fügefa alatt beszélünk. Ott voltam, és most is jelen vagyok számodra. Nátánaél válaszából láthatjuk, nem kételkedik, felismeri Krisztust, aki ilyen személyesen hívja őt követésre, amelynek szerves része a megismerés. Jézus minket is megszólít az imádságainkban, ahol megismerhetjük őt. Imáinkban gyakran ledaráljuk élethelyzetünk, háláink és nehézségeink listáját, közben elfelejtjük meghallgatni Jézus válaszait, kérdéseit, kikérni a véleményét, egyszerűen személyesen kommunikálni vele, hangját és ő magát megismerni.

A fügefa alatti megállás, az imádságban töltött idő és így a böjti időszak, tehát, amikor a lelkiéletünkre fókuszáltabban élünk, voltaképpen Jézus megismerésére és követésére szolgál. A megismerés folyamatában magunkat is feltárhatjuk Jézusnak, aki megtanít bennünket olyan felfelé élő emberekként jelen lenni, akik tudják, hogy Isten a bőrszövet alá lát és ennek ellenére vagy inkább ezért rendszeres találkozára hív a fügefa alá.

Masri Mona Aicha
Károli Gáspár Református Hittudományi Egyetem

„Légy csendben és várj az Úrra...”

Alapige: Zsoltárok 37,7

A 21. század embere talán nem is tudja mit jelent csendben lenni, vagy ha tudja is azt biztosan még kevesebben tudják mit jelent a lélek csendjében elmerülni és csak hallgatni és figyelni. Nagyon nehéz kizárni a világot és egyedül Istenre összpontosítani. Túl nagy lett a világ zaja ebben a zajban pedig még az Istenben hívők is elvesznek.

A zsoltárok könyve nagyon sok helyen hívja fel a figyelmet arra, hogy az embernek kell a csend és kell az ima. Az embernek szüksége van arra, hogy egy kicsit megnyugodjon, megálljon és csak Istennel és csak magával foglalkozzon.

Talán nagyobb kihívás ma zaj böjtöt tartani, mint bármilyen más ételtől vagy szokástól való tartózkodást végig vinni. Ebben a böjti időszakban a tanács az, hogy álljunk, meg végre figyeljünk Istenre és tudatosan zárjuk ki a világot egy kis időre nap mint nap az életünkből. Engedjük be az Urat és engedjük, hogy az a pár perc csak Róla és rólunk szóljon!

Várjunk az Úrra csendben haljuk meg az Ő útbaigazítását, tanácsát és bátorítását.

Lakatos Tamás
Debreceni Református Hittudományi Egyetem

**„ Így most titeket is szomorúság fog el,
de ismét meglátlak majd titeket,
és örülni fog a szívetek,
és örömeitek senki sem veheti el tőletek...”**

/János 16,22/

HÚSVÉTI GONDOLATOK

"Ekkor fogta Sámuel az olajoskorsót, öntött belőle Saul fejére, megcsókolta, és ezt mondta: Ezennel fölkent téged az Úr öröksége fejedelmévé." (1Sámuel 10,1)

Sámuel próféta „királyá kente” Isten népének első királyát, Sault. Húsvét ünnepén „az Úr felkentjéről” van szó. Ebben a leírásban ott ragyog a húsvéti örömhír. Hiszen ez a bibliai szakasz rámutat Isten egyetlen felkentjére, „királyára”. Az Ószövetség a fontosabb pontokon mindig csak „fejedelmről” beszél, amikor a földi királyokról szól. Saul esetében is azt olvassuk, hogy Sámuel felkente őt Isten népe fejedelmének, amikor olajat öntött a fejére. Hiszen Isten népének egyetlen, igazi királya csakis az élő Isten. Minden földi „király” ennek az egyetlen királynak az „előképe”, illetve minden földi „királynak” erre az egyetlen királyra kellene mutatnia.

Jézus Krisztust az Isten egyértelmű jelekkel igazolta. Isten királyá tette Jézus Krisztust, halálában és feltámadásában. Nem evilági értelemben tette Őt királyá az Isten, hanem az örök élet királyává, miközben Ő az irgalom kultúráját, valóságát hozta el ebbe az agresszív, vad, erőszakos, kegyetlen és pökhendi világba. Jézus Krisztust királyá tette az Isten, még a halál felett is, hiszen feltámasztotta Őt a halálból. Ő az örök élet királya. Ez az örök élet egyedüli forrása az itteni élet „boldogságának”.

Mi magunk mit, kit „kenünk fel” a magunk számára? Mit, kit tennénk földi életünk „királyává”? Mit-kit „kennénk fel”, simogatnánk, olajoznánk, fényeznénk? Mi a fontos neked valójában? Mit olvasol, mit hallgatsz, mit nézel, mit tartasz fontosnak, miről beszélsz szívesen, kikkel barátkozol, hol érzed jól

magad? Hogyan fényezed, kened–fened, mutogatod, dobálsz, élvezed saját magadat. Hány ember imádja önmagát! A modern technika kiválóan tesztlé bennünket. Mert amit soha el nem mondanánk magunkról, még vallatással sem, azt önként kiteszük a közösségi oldalakra. Ez egy tükör rólunk. Mutatja: ki, mi az életünk „felkentje”. Hogyan mutogatod maga, mint vallásos ember, mint hívő ember? Mert ezt is lehet úgy színpadra vinni, hogy „produkciós” lesz, noha tele van Bibliával, kegyességgel, szent étellel; – és mégis gyanús, hiteltelen, fárasztó.

Az itt „felkent” dolgaink pedig az örök élet szempontjából más „látást” nyernek (János 20,8). Egy neves hegedűművész nő nyilatkozta, hogy egyszer álmodott a már régen meghalt nagyanyjával, akit nagyon szeretett. Megkérdezte tőle, hogy milyen az örök élet? A nagyanyja azt felelte, és erre világosan emlékszik ebből az álomból, miszerint azt mondta: Te csak mosolyogj, bármi történik, mert ami itt fáj, odaát olyan bagatell, olyan semmi, hogy nem érdemes azon itt sem szomorkodni! Ez csak egy példa, arra az igazságra, amit viszont az Ige mindenhol alátámaszt, miszerint az örök élet bizonyosságának távlataiban kerül minden öröm és fájdalom a maga helyére. Ami ugyanis ma még fontos, örömként vagy bánatként, az holnapra már nem számít, tényleg bagatell, már nem fontos.

Arra is vigyázzunk, hogy a húsvét evangéliuma kapcsán a saját értelmünket se „kenjük fel” a kelleténél jobban. A húsvét örömhíre, a feltámadás csodája ugyanis soha nem az értelem, hanem a hit által fogadható csak be. Tehát az, hogy miként lesz és milyen lesz ez az örök élet, azt hitben már tapasztaljuk, de annak részletei nem ránk tartoznak. Ez már nem a mi dolgunk. Elég legyen annyi, miszerint Isten tudja, hogy nekünk mire van szükségünk; – azt is adja, de annál sokkal többet ad! Ez is a húsvét evangéliuma.

Balatonalmádiban, a tízemeletes hotel alatt, a mólóhoz közel található a balatoni bicikliút „null” kilométerköve. Sokan innen indulnak, ha kerékpárral megkerülik a tavat. Jézus Krisztus feltámadása ilyen „null” kilométerkő, vagyis egy teljesen új kezdet,

új időszámítás, örökkévaló távlatokkal, gyönyörűsége úton, áldott céllal „kerekelve”.

Jézus Krisztus feltámadása olyan, mint amikor az óriásgép átkel az óceánon. Ott ül rajta a szeretünk, és mi végig imádkozzuk az utat idehaza, figyeljük a monitoron a „járatfigyelőt”, éppen hol tart a repülő. Órákon át suhan ez a fémcső a földrészek és az óceán fölött. Hisszük, hogy az Úr keze őrzi, hordozza a repülőgépen ülőket, hogy alá ne zuhanjanak a mélységbe, mert akkor nincs menekvés senki számára sem. Ez az a megváltó, megtartó szeretet, amely Jézus Krisztust feltámasztotta a halálból, és amely hordoz bennünket mindenkor, hogy átérjünk a „túlpartra” és életben maradván landoljunk ott.

Jézus Krisztus örökkévaló király, „felkent”, akit igazolt az Isten, és ténylegesen királlyá tett, halála és feltámadása által. Jézus Krisztus azért támadt fel a halálból, hogy az örök élet, az üdvösség valóságos öröme áthassa földi életünket, és mi örök értékeket tartsunk fontosnak, „kenjünk fel”, azokhoz igazodva tájékozódjunk ebben a világban.

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk Müncheneri Testvéreinknek áldott húsvéti ünneplést!

Steinbach József
Dunántúli Református Egyházkerület Püspöke

A hitelenségtől a hitig

Igemagyarázat a János 20,24-29 alapján

A húsvét ünnepének központi üzenete Isten Igéje szerint: Jézus Krisztus feltámadt, és ha mi elhisszük, hogy Ő értünk és helyettünk halt meg, mi is feltámadunk, örök életet kapunk ajándékba Istentől. Fogalmazzuk meg ezt mondatot most így: csak akkor hihetjük feltámadásunkat, ha hisszük, hogy Jézus feltámadt. Jézus Krisztus feltámadása napjának estéjén megjelent a tanítványai között, akik félelmükben bezárkóztak. A tanítványok, amint meggyőződtek, hogy valóban az áll előttük, akit megfeszítettek, örvendeztek.

Tamás azonban nem volt ott azon a napon, Jézus feltámadásáról csupán a többi tanítványtól hallott, és semmiképp sem akarta elhinni, hogy Ura és Mestere valóban feltámadt. Rendszeres igehallgató hívő emberként csodálkozhatunk ezen a hitelenségen, „hitetlen Tamásnak“ nevezünk ma is minden kételkedő embert. De hát kétségeink, félelmeink, sokszor megingott hitünk miatt nem ismerünk-e magunkra, mint hitetlen Tamásokra?

Nyolc nap múlva a tanítványok ismét együtt vannak, s most Tamás is közöttük van. Jézus ismét megmutatja nekik a sebhelyeket, hogy a tanítványok meggyőződjenek arról, valóban ugyanaz támadt fel, mint akit megfeszítettek. Vajon milyen lehet a megdicsőült, feltámadott test?

Elég tudni-e azt, hogy lesz feltámadás, hogy ugyanaz leszel majd ott is, aki voltál - de mégis más? Elegendő-e ez nekünk Isten részéről magyarázatnak, gondolkodó, hívő és kételkedő embereknek?

Tamás, aki eddig csak hallott Jézus feltámadásáról, most látja is a feltámadott Urat és hisz. Tamást a hallás nem vezette el a hitre, de a látás igen. Azt mondja: „Én Uram és én Istenem”. Ebben a mondatban benne van a csodálkozás, hogy valóban feltámadt az Úr, benne van a szomorúság is, hogy eddig ezt nem tudta hinni, de benne van az öröm is, hogy most végre hihet.

Tamás látott és hitt.

Jézus azt mondja, hogy „boldogok, akik nem látnak és hisznek”.

Jézus ezzel a mondatával ránk gondol, akik bár hallunk a feltámadásról, de nincs alkalmunk egyelőre szemtől szembe találkozni a feltámadott Úrral. Mi is, mégis eljuthatunk a hitre. A mennybemenetel utáni nemzedékre gondol, reánk gondol, akik arra vagyunk ráutalva, hogy nem látva Őt, mégis higgyünk.

Az igehirdetés mindig örömhír, ezt halljuk húsvétkor és vasárnapról-vasárnapra. Isten azt akarja, hogy az örömhír hallása örömteljes hitre vezesse el a mi gyülekezetünket is, Benneteket is!

Ámen.

Csákvári Dániel
Müncheni Magyar Nyelvű Református Gyülekezet lelkipásztora

BÖJTI ÉS HÚSVÉTI ÉNEKEK

Jövök a kereszthez

E H/Disz
Jö-vők a ke-reszt-hez, jö-vők a ke-reszt-hez,

cisz cisz/H A
Ne-ked ha-lált ho-zott, nekem é - le-tet.

E H/Disz
Jö-vők a kereszthez, jö-vők a kereszthez,

cisz E E7 A
Az é-let for-rá-sa tes-ted-ből e - red.

fisz7 E/Gisz A
1. Nincsen más hely, a-hol meg-pi-hen-he-tek

fisz fisz7 H4
Nincsen más mód, hogy letegyem bü - nő - met

H E E7 A/Cisz
A-mit gon-do-lat - tal, tet-tel vagy szó-val el-kö -

a6/C E/H A/H E
vet-tem; Teremts új - ra tiszt-a szí - vet ben-nem!

2. Nincsen más út, mely szabadságra vezet, nincs más vér, mely elmosa bűnömet! Jézus, hűséges Istenem, vonj magadhoz engem! Teremts újra tiszta szívet bennem!

Értem folyt a vér

Dobner III. és

cism7 H E H/D# cism7 H E H/D#
 1. É - tem folyt a vér, ér - tem szen - ved - tél,
 5. a bűn gya - lá - za - tát _____ ér - tem vet - ted át. _____
 9. Szent ar - cát A - tyád _____ el - for - dít - va Rád _____
 13. nem te - kint - he - tett, _____ mert hor - doz - tad bű - nő - met. _____
 17. Áll még a vér áz - tat - ta ré - gi ke - reszt, _____ nyit - va a kő - fal - ba vájt, zord szik - la - sír,
 21. _____ él még a ki - áll - tás: el - vé - gez - te - tett! _____ Jé - zus, ha - lá - lod, bű - nöm - re a gyó - gy - ír!
 25. (ír.) Dicső - ség Ne - ked, _____ Dicső - ség Ne - ked, _____
 30. _____ A - tyám szerel - mes fi - ad _____ é - le - tet _____ a - dott _____ ne - kem. _____

2. Isten Peszach Báránya, fájdalmaik férfia,
 meghaltál a Golgotán, bűnösök közt keresztfán.
 Izrael Messiása, üdvösségem forrása,
 hálás vagyok amiért szenvedtél bűnömért.

3. A harmadik napon, a legszebb hajnalon,
 a halálból feltámadtál, és nekem életet adtál.

Az Isten Bárányára

Hm
Em⁹
A¹³
F[#]
Hm

Az Is - ten bárá - nyá - ra le - té - szem bú - nöm én.
 És lel - kem bé - ke vár - ja ott a ke - reszt tö - vén.

G^{maj7}
D
C^{#7 b9}
F[#]

A szí - vem min - de - nes - tül az Úr e - lé vi -

Hm
G^{maj7}
D^{maj9}

szem, Meg - tiszt - tul min - den szenny - tül a

C^{#m7}
F[#]
G^{maj7}
F[#]
Hm

Jé - zus vé - ri - ben, a Jé - zus vé - ri - ben.

2. Megtörve és üresen adom magam Neki, ∴: Hogy újjá Ő teremtsen, az űrt Ő töltse ki. Minden gondom, keservem az Úrnak átadom, Ő hordja minden terhem, eltörli bánatom, eltörli bánatom.

3. Örök köszálra állva a lelkem megpihen; ∴: Nyugszom Atyám házába' Jézus kegyelmiben. Az Ő nevét imádom most mindenek felett; Jézus az én királyom, imámra felelet, imámra felelet.

4. Szeretnék lenni, mint Ő, alázatos, szelíd, Követni híven, mint Ő, Atyám parancsait. Szeretnék lakni nála, hol mennyei sereg Dicső harmóniába' örök imát rebeg, örök imát rebeg.

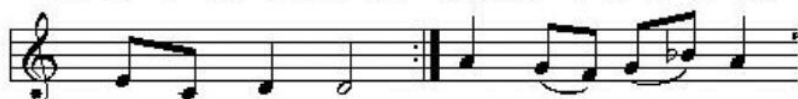
Krisztus feltámadott!

Krisz - tus fel - tá - ma - dott, Kit ha - lál el ra - ga - dott;
Ha ő fel nem tá - mad, Nincs töb - bé bűn - bo - csá - nat,

Ör - ven - dez - zünk, vi - gad - junk, Krisz - tus lett a vi - ga - szunk,
De él, e - zért szent ne - vét, Zeng - jük ő di - csé - re - tét,

Al - le - lu - jal Al - le - lu - jal
Al - le - lu - ja,

Al - le - lu - jal Al - le - lu - jal

Ör - ven - dez - zünk, vi - gad - junk, Krisz - tus lett a vi - ga - szunk.

Al - le - lu - jal

Az utcák megtelnek majd...

Szabó András

em C G D

1.* Az ut - cák meg - tel - nek majd fen - sé - ges dí - csé - re - ted - dēt,

5 em C G D

Vá - ro-sunk né - pe így ki - ált: Hal - le - lú - ja!

9 em C G D

Nem - zetünk térd - re hull, és le - te - szí é - le - tét a ke - zed - bē,

13 em C G D

Min - den nép lá - bad - hoz bo - rul, Jé - zus!

17 em C G D

2.* Áld - ja ne - ved a temp - lo - munk!

21 em C G D

Áld - ja ne - ved a vá - ro - sunk!

25 em C G D

Áld - ja ne - ved a nem - ze - tünk!

29 em C G D

Áld - ja ne - ved min - den nép! (Mél - tó vagy, ki - rá - lyunk!)

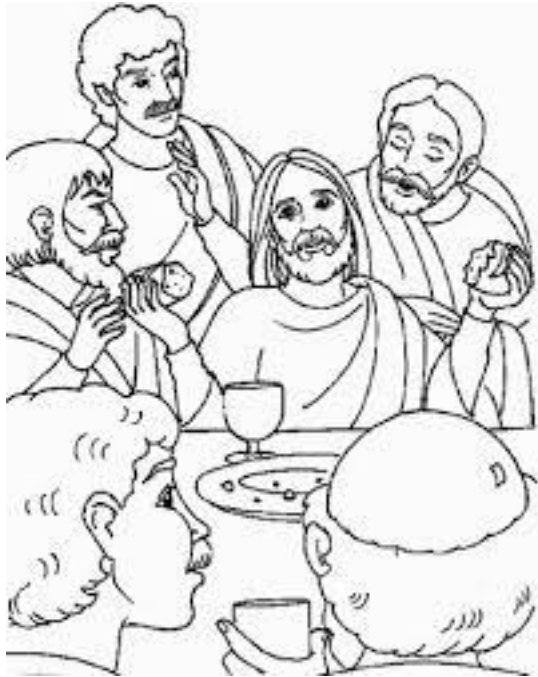
33 em C G D

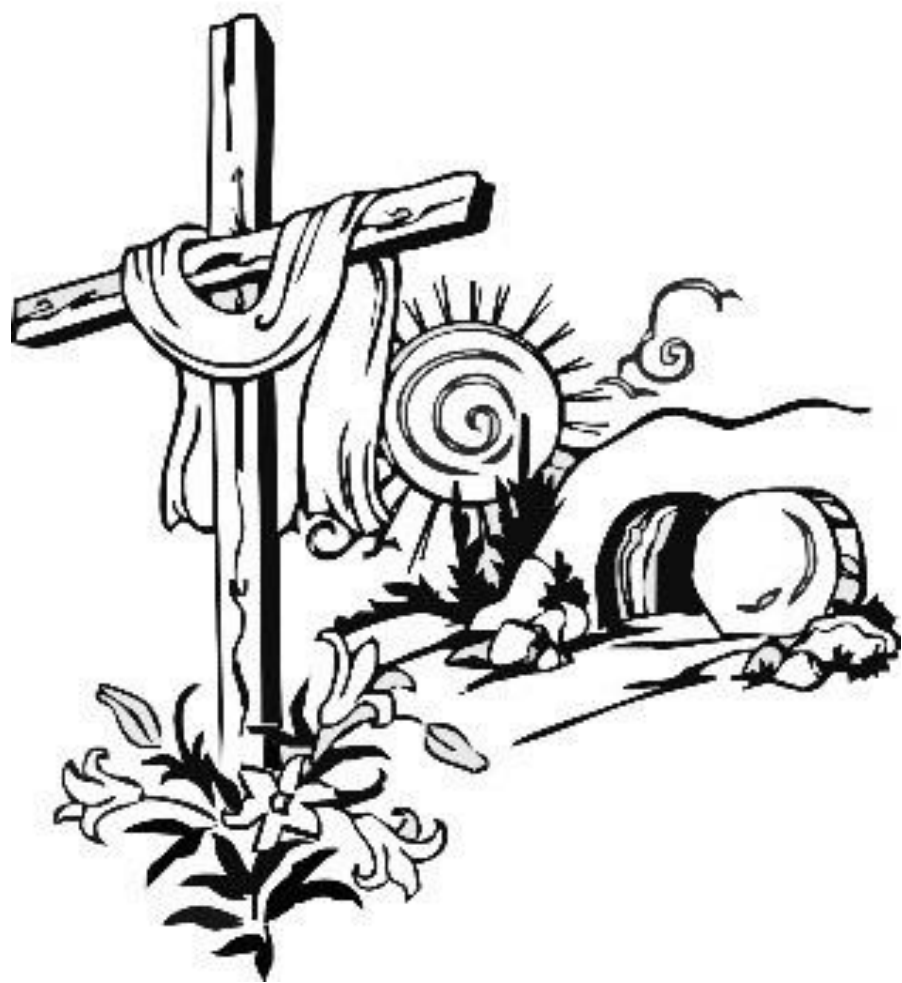
3.* Ha - tal - mas tró - nod e - lőtt sí - runk az el - ve - szet - te - kért,

37 em C G D

köny - nyek kö - zött ki - ált - juk, jöjj hát el, Szent - lé - lek!

SZÍNEZŐK

VERS

HÚSVÉT

Miért keresnéd Őt a sírba
Hisz nincsen ott, mert nem halott.
Halál bilincse szétszakítva,
Az Úr Jézus feltámadott!

A Golgotán volt az ítélet,
Ott győzte le a bűnt s halált.
A sírból most kikelt az élet,
Az ígéret valóra vált!

A Golgotán Ő meghalt érted,
Ó bűnös szív, ezt ne feledd.
A Golgotánál hajtsd meg térded,
És sírva sírj bűnöd felett.

De nagypéntekre jött a húsvét,
Örülj, ujjongj bűnbánó szív,
Az Úr életre kelve ismét,
Örökre él s életre hív!

Szerző: Szabolcska Mihály

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Szeretettel várjuk!

RENDSZERES GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

Istentisztelet: minden vasárnap 16 órától;

Helyszín: ált. Kreuzkirche, Hiltenspergerstr. 55, 80796 München
DE: március 4-én és 18-án MÁS helyszín: Friedenskirche, Frauenlobstr. 5, 80337 München

Kisbabáknak, kisgyermeknek, nagyobbaknak nagyon örülünk az istentiszteleteken, hozzád, hozzád őket is bátran! Ha mégis sírva fakadnának vagy rohagálni szeretnének, át lehet menni a gyülekezeti terembe, ahol otthonról hozott játékaikkal játszhatnak.

Imaóra: Az istentisztelet előtt (15:15-től) imaközösséget tartunk a templomrészben levő irodában.

Bibliaóra: a Biblia közös tanulmányozása, igemagyarázattal, énekléssel, imádsággal.

Következő alkalom: április 6-án 19.00 óra

Helyszín: Református templom München II., Neuperlach; Kurt-Eisner-Str. 52, 81735 München

Ifjúsági bibliakör: a fiatalokat foglalkoztató kérdések és válaszok a Biblia fényében.

Következő alkalom: április 22-én 15.45-től

Helyszín: Kreuzkirche, gyülekezeti terem, Hiltenspergerstr. 55, 80796 München

Filmklub: havonta 1x, vetítés után kötetlen beszélgetés a filmről

Következő alkalom: március 9-én 19:00 óra

Helyszín: Friedenskirche, Frauenlobstr. 5, 80337 München

Zenés, kreatív istentisztelet: az ének, a zene, az imádság, a kreatív elemek nagyobb szerepet kapnak itt, mint a hagyományos istentiszteleteinken. Főleg újabb énekeket zengünk hangszeres kísérettel több szövegben.

Következő alkalom: április 15-én 16.00 óra

Helyszín: Friedenskirche, Frauenlobstr. 5, 80337 München

Ringató foglalkozás a gyülekezetünk meghívására: az énekes, zenés, játékos Ringató foglalkozásokon várjuk a lelkes Gyerkcököket (3 éves korig) és kedves Szüleiket/Nagyszüleiket!

Következő alkalom: március 4-én 15:00 óra

Helyszín: Friedenskirche, gyülekezeti terem, Frauenlobstr. 5, 80337 München

Gyülekezeti kórus: „Református vokál“ gyülekezeti kórusunk minden vasárnap 18.00 órától próbát tart. Egyházi kórusművekkel, zenés-verses összeállítással szolgálunk egyházi és nemzeti ünnepeinken és ökumenikus alkalmainkon.

Imadoboz: A kijárat melletti asztalon lévő „imadobozba“ imakéréseket lehet belehelyezni, névvel vagy akár név nélkül.

Imaközösségeinkben imádkozunk ezekért a kérésekért.

Konfirmációs oktatás: havonta 1x szombaton

Helyszín: Református templom München II., Neuperlach; Kurt Eisnerstr. 52, 81735 München

Gyülekezeti családi nap: májusra tervezzük, további információk hamarosan!

ÖKUMENIKUS ALKALMAINK:

Istentisztelet a Müncheni Magyar Katolikus Misszióval évente 2x
Következő alkalom: március 8-án 19.00 óra
Helyszín: Müncheni Magyar Katolikus Misszió gyülekezeti termében,
Oberföhringer Str. 40, 81925 München

Szólj be a papnak! Merka János atya és gyülekezetünk lelkésze
válaszolnak a jelenlevők kérdéseire
Következő alkalom: április 13-án 19.00 óra
Helyszín: Müncheni Magyar Katolikus Misszió gyülekezeti termében,
Oberföhringer Str. 40, 81925 München

Müncheni Magyar Passiójáték

Időpont: március 10-én 18.00 óra
Helyszín: Szent Erzsébet Templom, Breisacherstr. 9/a, 81667
München
A passiójáték szöveggönyve János és Márk evangéliuma alapján
készült egy apostoli keretjátékba ágyazva. Minden korosztálynak,
vallástól és felekezettől függetlenül, szeretettel ajánljuk!

KULTURÁLIS PROGRAMOK:

Március 15-i ünnepség:

2018. március 17-én 16.00 órakor tartjuk ünnepi
megemlékezésünket.
Helyszín: Willi Graf Gymnasium, Borschtallee 26, 80804 München

Irodalmi est: vendégünk Kelemen Mária, májusra tervezzük

**Mindenható Urunk áldása legyen Önnel,
bármerre is járjon széles e világon!**

Részletes információkat találhatnak gyülekezetünkről, alkalmainkról
a honlapunkon és facebook oldalunkon:

honlap: www.reformatus-muenchen.de

Facebook oldal: www.facebook.com/reformatusmuenchen/

Készítette: Marton Krisztián
Kőrösi Csoma Sándor Program

Felelős szerkesztő: Csákvári Dániel
Müncheni Magyar Nyelvű Református Gyülekezet

München, 2018.